

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน ปฐมวัยด้วยวิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) นี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและตีความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในตาราง
F	แทน	แทนสถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
Λ	แทน	ค่าแลมด้า ของ Wilks
df	แทน	ระดับของความเป็นอิสระ
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบ
SS	แทน	ผลรวมของกำลังสอง
MS	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ก่อนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้อำนาจการทดสอบเข้าใกล้ความเป็นจริงมากที่สุดดังที่ได้แสดงผลไว้บางส่วน และลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐาน ดังต่อไปนี้

1. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป
2. เปรียบเทียบพัฒนาการของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ระหว่างก่อนและหลังเรียนทดสอบโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples
3. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ทดสอบโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples
4. เปรียบเทียบพัฒนาการและความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ก่อนเรียน และหลังเรียนแยกวิเคราะห์ตัวแปรตามโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณทางเดียว (One-way MANCOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผล ร้อยละ 50 ขึ้นไปตามสมมุติฐานข้อ 1

ตาราง 7 ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ผลที่เกิด	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ผลรวมของคะแนน		ค่าดัชนี ประสิทธิผล	ร้อยละ
			ก่อน เรียน	หลัง เรียน		
พัฒนาการเด็กปฐมวัย	28	56	533	1,249	0.69	69.18
ความเชื่อมั่นในตนเอง	28	36	358	800	0.68	68.00
รวม		92	891	2,049	0.69	68.72

จากตาราง 7 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ของชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีค่าเท่ากับ 0.69 คิดเป็นร้อยละ 68.72 เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของตัวแปรพัฒนาการเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.69 คิดเป็นร้อยละ 69.18 และ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.68 คิดเป็นร้อยละ 68. ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 50 ขึ้นไป

2. เปรียบเทียบพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่าที (t – test for Dependent Samples)

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วย

ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ระหว่างก่อนและหลังเรียน

ตัวแปร ระยะเวลา	พัฒนาการเด็กปฐมวัย				
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	56	19.04	3.67	25.10*	.00
หลังเรียน	56	44.61	3.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการเด็กปฐมวัยเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่มีค่าสถิติทดสอบที่ (t – test for Dependent Samples) ของพัฒนาการเด็กปฐมวัยเท่ากับ 25.10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการเด็กปฐมวัยก่อนเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 19.04 หลังเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 44.61 สรุปได้ว่า หลังเรียนนักเรียนที่เรียนชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีพัฒนาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่าที่ (t – test for Dependent Samples)

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ระหว่างก่อนและหลังเรียน

ตัวแปร	ความเชื่อมั่นในตนเอง				
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	36	12.79	1.57	23.72*	.00
หลังเรียน	36	28.57	3.66		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่มีค่าสถิติทดสอบที่ (t – test for Dependent Samples) ของความเชื่อมั่นในตนเองเท่ากับ 25.10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน พัฒนาการก่อนเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 19.04 หลังเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 44.61 สรุปได้ว่าหลังเรียน นักเรียนที่เรียนชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการและความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างนักเรียนที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

4.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนปฐมวัยที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันก่อนเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบ ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ ได้แก่ ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติหลายตัวแปร (Multivariate Normality Distribution), ข้อมูลมีเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมเท่ากันทุกกลุ่ม (Homogeneity of Covariance Matrix) และความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรตาม (Correlation) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นทั้ง 3 ข้อผลการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของนักเรียนที่มีได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนตัวแปรตามก่อนเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
พัฒนาการ	ระหว่างกลุ่ม	62.27	2	31.14	2.59	.10
	ภายในกลุ่ม	300.69	25	12.03		
	รวม	362.96	27			
ความเชื่อมั่นในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	16.61	2	8.31	4.15*	.03
	ภายในกลุ่ม	50.10	25	2.00		
	รวม	66.71	27			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันต่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ก่อนเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพัฒนาการก่อนเรียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์ผลการทดลอง หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์แปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One – way MANCOVA) โดยควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน ความเชื่อมั่นในตนเองก่อนเรียน และวิเคราะห์แยกตัวแปรตามทีละตัวคือ พัฒนาการวิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) เนื่องจากพัฒนาการของนักเรียนก่อนเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนความเชื่อมั่นในตนเองวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One – way ANCOVA) เนื่องจากความเชื่อมั่นในตนเองก่อนเรียนแตกต่างกัน

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการเด็กปฐมวัยและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนปฐมวัยที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One – way MANCOVA) โดยควบคุมคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองก่อนเรียน

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการเด็กปฐมวัยและความเชื่อมั่นในตนเอง

ของนักเรียนปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) โดยใช้ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One – way MANCOVA)

ตัวแปร	Λ	df	F	Sig.
การอบรมเลี้ยงดู	0.12	4	21.15*	.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า ค่าความน่าจะเป็น $\text{sig.} = .00$ หมายความว่า พัฒนาการเด็กปฐมวัยและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนปฐมวัยที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนตัวแปรตามพัฒนาการหลังเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
พัฒนาการเด็กปฐมวัย	ระหว่างกลุ่ม	211.91	2	105.96	23.08*	.00
	ภายในกลุ่ม	114.77	25	4.59		
	รวม	326.68	27			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ตัวแปรตามด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัย $\text{sig.} = .00$ หมายความว่า พัฒนาการของนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีพัฒนาการเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อผลจากการวิเคราะห์ด้วย One-way ANOVA พบว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน ผู้วิจัยทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) เพื่อหาความแตกต่างในรายคู่ ดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันเป็นรายคู่ เมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

การอบรมเลี้ยงดู	การอบรมเลี้ยงดู			
	\bar{X}	พ่อและแม่	พ่อหรือแม่	คนอื่นที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่
		48.50	44.36	41.44
พ่อและแม่	48.50	-	4.14*	7.06*
พ่อหรือแม่	44.36	-	-	2.92*
คนอื่นที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่	41.44	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพัฒนาการเด็กปฐมวัย จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีพัฒนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อและแม่มีพัฒนาการเด็กปฐมวัยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อหรือแม่ และคนอื่นที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่ และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อหรือแม่ มีพัฒนาการเด็กปฐมวัยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากคนอื่นที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนปฐมวัย ที่เรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One – way ANCOVA)

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA)

ของตัวแปรตาม ความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การอบรมเลี้ยงดู	262.15	2	131.08	47.38*	.00
ความเชื่อมั่นในตนเอง	1.58	1	1.58	.57	.46

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ตัวแปรตามด้านความเชื่อมั่นใน sig. = .00 หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ ความเชื่อมั่นในตนเองก่อนเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้แบบจิตปัญญาร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อผลจากการวิเคราะห์ด้วย One-way ANCOVA พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ต่อเมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญาร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันผู้วิจัยทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) เพื่อหาความแตกต่างในรายคู่ ดังตาราง 9

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูต่างกันเป็นรายคู่ เมื่อเรียนโดยใช้ชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบจิตปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

การอบรมเลี้ยงดู	การอบรมเลี้ยงดู			
	\bar{X}	พ่อและแม่	พ่อหรือแม่	คนอื่นที่ไม่ใช่ พ่อหรือแม่
		32.38	29.36	24.22
พ่อและแม่	32.38	-	3.01*	8.15*
พ่อหรือแม่	29.36	-	-	5.14*
คนอื่นที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่	24.22	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเอง
ของนักเรียนปฐมวัยจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนเป็นรายคู่ พบว่านักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อและแม่
มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อหรือแม่ และคนอื่น
ที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่ และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อหรือแม่ มีความเชื่อมั่น
ในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากคนอื่นที่ไม่ใช่พ่อหรือแม่